

T.C.
ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI
Deniz ve İçsular Düzenleme Genel Müdürlüğü

İVEDİ VE
GÜNLÜ
05.07.2017

Sayı : 36712415-160.99-E.54415
Konu : Gemi Kaynaklı Karbondioksit
Emisyonlarının İzlenme, Raporlanma
ve Doğrulanmasına İlişkin Yönetmelik
Taslağı

İMEAK DENİZ TİCARET ODASINA
Meclisi Mebusan Caddesi No:22 34427 Fındıklı - Beyoğlu / İSTANBUL

2009/16/AT sayılı AB Direktifini değiştiren, Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nin 2015/757 sayılı "Deniz Taşımacılığında Kaynaklanan Karbondioksit Emisyonlarının İzlenmesi, Raporlanması ve Doğrulanması"na ilişkin (MRV) Tüzüğüne uyum kapsamında düzenlenen ve Avrupa Birliği limanları ile ülkemiz limanları arasında seyrüsefer yapan 5000 gros ton üzeri gemilerden kaynaklanan CO₂ emisyonlarının izlenmesi, raporlanması ve doğrulanmasına ilişkin hazırlanan Taslak Yönetmelik ekte yer almaktadır.

Bu itibarla, bahse konu Yönetmelik çalışmasına ilişkin görüş ve önerilerinizin 17/02/2006 tarih ve 26083 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in 2 nci ekinde yer alan görüş bildirim formuna işlenerek en geç 17 Temmuz 2017 tarihine kadar resmi olarak ve turgay.buyuran@udhb.gov.tr adresine e-posta yoluyla iletilmesi, görüş bildirilmemesi halinde uygun görüşle kabul edileceği hususunda bilgilerinizi ve gereğini arz/rica ederim.

 e-İmzalıdır

Ahmet Selçuk SERT
Bakan a.
Genel Müdür V.

Ek : Gemi Kaynaklı CO₂ Emisyonlarının İzlenmesi, Raporlanması ve Doğrulanmasına İlişkin Yönetmelik Taslağı (17 sayfa)

Dağıtım:

AVRUPA BİRLİĞİ BAKANLIĞINA
(Sektörel Politikalar Başkanlığı)

Not: 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu gereği bu belge elektronik imza ile imzalanmıştır.

Evrak Doğrulama Kodu : HTCAEEMADROCFRSZYHX Evrak Takip Adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/udhb-ebys>
Hakkı Turaylıç Caddesi No:5 06338 Emek / Çankaya / ANKARA

Bilgi için:Turgay BUYURAN
Denizcilik Uzmanı

Bağlı İlgili İlişkili Kurum ve Kuruluşlar

T.C.
ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI
Deniz ve İçsular Düzenleme Genel Müdürlüğü

İVEDİ VE
GÜNLÜ
05.07.2017

Sayı : 36712415-160.99-E.54415
Konu : Gemi Kaynaklı Karbondioksit
Emisyonlarının İzlenme, Raporlanma
ve Doğrulanmasına İlişkin Yönetmelik
Taslağı

TÜRK AKKREDITASYON KURUMU
BAŞKANLIĞINA
İMEAK DENİZ TİCARET ODASINA
DENİZ TİCARETİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE
TERSANELER VE KIYI YAPILARI GENEL
MÜDÜRLÜĞÜNE

Not: 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu gereği bu belge elektronik imza ile imzalanmıştır.

Evrak Doğrulama Kodu : HTCAEEMADROCOFRSZYHX Evrak Takip Adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/udhb-ebys>
Hakkı Turaylıç Caddesi No:5 06338 Emek / Çankaya / ANKARA

Bilgi için:Turgay BUYURAN
Denizcilik Uzmanı

Bağlı/İlgili/İlişkili Kurum ve Kuruluşlar

TURKSAT

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'ndan;

**DENİZ TAŞIMACILIĞINDAN KAYNAKLANAN KARBONDİOKSİT
EMİSYONLARININ İZLENMESİ, RAPORLANMASI VE DOĞRULANMASINA
İLİŞKİN YÖNETMELİK**

**BİRİNCİ KISIM
Genel Hükümler**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, deniz taşımacılığında kaynaklanan karbondioksit (CO₂) emisyonlarının uygun maliyetle azaltılmasını teşvik etmek için, ülkemiz limanlarına giren veya limanlarından ayrılan gemilerden yayılan CO₂ emisyonlarının ve diğer ilgili bilgilerin doğru bir şekilde izlenmesi, raporlanması ve doğrulanması için gereken kuralları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu yönetmelik AB limanlarına uğrayıp ülkemiz limanlarına gelen veya ülkemiz limanlarına uğrayıp AB limanlarına giden CO₂ emisyonu yayan 5000 gros tonilatona üzerindeki tüm gemileri kapsar.

(2) Bu Yönetmelik, savaş gemileri, askeri yardımcı gemiler, balıkçı veya balık işleme gemileri, basit yapıya sahip ahşap gemiler, mekanik araçlarla çalışmayan gemiler veya ticari amaçla kullanılmayan hükümete ait gemiler için geçerli değildir.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 29/42015 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nin "Deniz Taşımacılığında Kaynaklanan Karbondioksit Emisyonlarının İzlenmesi, Raporlanması ve Doğrulanması"na ilişkin, 2009/16/AT sayılı Yönetmeliği değiştiren 2015/757 Sayılı Yönetmelik ile 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığını,
- b) Belirsizlik: Bir miktar belirlenirken bulunan sonuçla ilişkili olan, yüzde ile ifade edilen sistematik ve rastgele faktörlerin etkileri de dâhil olmak üzere o miktara makul bir şekilde atfedilebilecek değerlerin dağılımını niteleyen bir parametre anlamına gelmekte olup, değerlerin dağılımındaki herhangi bir asimetri hesaba katılarak varılan değerlerin %95'ini oluşturan ortalama değerlerin sahip olduğu güven aralığını,
- c) Buz Sınıfı: Gemiye, geminin deniz-buz koşullarında yolculuk yapması için tasarlandığını gösteren, bayrak Devletinin yetkin ulusal mercileri veya ilgili Devletin tanıdığı bir kuruluş tarafından verilen göstergeyi,
- ç) CO₂ emisyonları: CO₂ gazının gemiler yoluyla atmosfere yayılmasını,

d) Diğer ilgili bilgiler: Emisyon eğilimlerinin analizi ve gemi performanslarının değerlendirilmesine olanak tanıyan, yakıt tüketimi sonucu yayılan CO₂ emisyonları, taşımacılık işi ve gemilerin enerji verimliliği ile ilgili bilgileri,

e) Doğrulama: Şirket tarafından iletilen belgelerin bu Yönetmelik gerekliliklerine uygunluğunu değerlendirmek için bir doğrulayıcı kuruluş tarafından yürütülen faaliyetleri,

f) Doğrulayıcı Kuruluş: 765/2008 (AT) sayılı Yönetmelik ve bu Yönetmelik uyarınca ulusal bir akreditasyon kuruluşu tarafından akredite edilen, doğrulama faaliyetlerini yöneten tüzel kişiyi ve doğrulama işlemini icra etmek ve bu konuda raporlamada bulunmak üzere akredite olmuş kuruluşu,

g) Emisyon Faktörü: Yanma için tam oksitlenme ve diğer kimyasal reaksiyonlar için tam dönüşme göz önüne alınarak kaynak akışın faaliyet verilerine ilişkin sera gazının ortalama emisyon değerini,

ğ) Gros Tonilato (GT): 21/9/1978 günlü ve 2169 sayılı Kanunla Onaylanması uygun bulunan, 23 Haziran 1969'da Londra'da, Uluslararası Denizcilik Örgütü (IMO) tarafından kabul edilen Gemilerin Tonilatolarını Ölçme Uluslararası Sözleşmesi Ek 1'de yer alan tonilato ölçme yönetmeliği veya yerine geçen bir sözleşme, uyarınca hesaplanan gros tonilatoyu,

h) İhtiyatlı: Yıllık emisyonların eksik tahmin edilmesini veya taşınan yüklerin miktarlarının ya da mesafelerin olduğundan fazla tahmin edilmesini önlemek için tanımlanan bir varsayımlar bütünü,

ı) Limandaki Gemi: Bir Üye Devletin yetki sınırları içindeki bir limana emniyetli bir şekilde bağlı veya demirlemiş, yük alan, yük boşaltan veya diğer işlemlerini sürdüren gemiyi (yük işlemleri dışında geçirilen zaman dâhil),

i) Raporlama Dönemi: CO₂ emisyonlarının izlenmesi ve raporlanması gereken bir takvim yılını, iki farklı takvim yılında başlayıp biten seferler için, izleme ve raporlama verilerinin ilgili ilk takvim yılı kapsamında değerlendirilmesini,

j) Sefer: Bir geminin uğrak limanından çıkarak başladığı veya uğrak limanına vararak bitirdiği, taşıma ya da ticari amaçlı yük ve yolcu taşıma amacına hizmet eden hareketini,

k) Şirket: Armatörden gemiyi işletme sorumluluğunu devralan armatör veya diğer herhangi bir kuruluş veya yönetici ya da gemi işletme müteahhidi gibi bir kişiyi,

l) Uğrak Limanı: Bir geminin yük almak veya yükünü boşaltmak ya da yolcu indirip bindirmek için durduğu limanı, (buna göre; geminin yalnızca yakıt doldurmak, erzak almak, mürettebatın vardiya değişimi, kuru havuza girmek ya da gemiyi ve/veya ekipmanını onarmak için durması, geminin yardıma ihtiyacı olduğunda veya gemi tehlike içinde olduğunda durması, limanların dışında yapılan gemiden gemiye aktarımlar, geminin kötü hava koşullarından veya arama ve kurtarma çalışmalarından dolayı yalnızca sığınma amaçlı durması bu tanımın dışındadır),

m) Uygunluk Belgesi: Geminin spesifik bir raporlama dönemi için bu Yönetmelik gerekliliklerine uyduğunu doğrulayan, bir doğrulayıcı kuruluş tarafından şirkete verilen, gemiye özel bir sertifikayı,

ifade eder.

İKİNCİ KISIM

İzleme ve Raporlama

BİRİNCİ BÖLÜM

İzleme ve raporlama ilkeleri ve yöntemleri

İzleme ve raporlama temel ilkeleri

MADDE 5 – (1) 9 ila 13 üncü maddeler uyarınca, şirketler bir raporlama dönemi boyunca tüm gemilerini ilgili parametrelere göre izleyecek ve raporlayacaktır. Şirketler, söz konusu izleme ve raporlamayı ülkemiz deniz yetki alanlarına giren tüm limanlarda ve ülkemiz limanlarından veya limanlarına yapılan tüm seferler için uygulayacaktır.

(2) İzleme ve raporlama eksiksiz yapılır ve gemiler denizdeyken veya limandayken, yakıtların yanması sonucu yayılan CO₂ emisyonlarını kapsar. Şirketler, raporlama döneminde oluşabilecek herhangi bir veri açığını engellemek için uygun ölçümleri uygulayacaktır.

(3) İzleme ve raporlama tutarlı ve zaman içinde kıyaslanabilir olacaktır. Bu amaçla, şirketler doğrulayıcı kuruluş tarafından değerlendirilen değişikliklere tabi tutulan aynı izleme yöntemlerini ve veri gruplarını kullanacaktır.

(4) Şirketler, izleme verilerini, varsayımlar, referanslar, emisyon faktörleri ve faaliyet verileriyle beraber, doğrulayıcı kuruluş tarafından belirlenen CO₂ emisyonlarının yeniden oluşturulmasını sağlayacak şeffaf bir şekilde toplayacak, kaydedecek, derleyecek, analiz edecek ve belgeleyecektir.

(5) Şirketler, belirlenen CO₂ emisyonu değerlerinin sistematik olarak veya kasten hatalı olmadığından emin olur. Tüm hata kaynaklarını belirleyecek ve azaltacaktır.

(6) Şirketler, izlenecek ve raporlanacak CO₂ emisyonu verilerinin doğruluğunun makul güvencesini sağlayacaktır.

(7) Şirketler, yürütecekleri izleme ve raporlamalarda, 14 üncü maddenin üçüncü fıkrası veya dördüncü fıkrası uyarınca düzenlenen doğrulama raporlarında belirtilen tavsiyeleri göz önünde bulundurmaya gayret gösterecektir.

CO₂ emisyonlarını ve diğer ilgili bilgileri izleme yöntemleri

MADDE 6 – (1) 5 inci maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları uyarınca, şirketler gemilerinin her biri için Ek 1'de belirtilen yöntemlerden herhangi birine göre, CO₂ emisyonlarını belirleyecek ve Ek 2'de belirtilen kurallar veya bu çerçevede benimsenen kurallara göre diğer ilgili bilgileri izleyecektir.

(2) İlgili uluslararası kuralların yanı sıra uluslararası standartların ve Avrupa standartlarının göz önünde bulundurulması için Bakanlık 24 üncü madde uyarınca, Ek-1'de belirtilen yöntemler ve Ek-2'de belirtilen kuralları değiştirebilir.

İKİNCİ BÖLÜM

İzleme Planı

İzleme planı, içeriği ve sunumu

MADDE 7 – (1) 31/8/2017 itibariyle, şirketler gemilerinin her biri için doğrulayıcı kuruluşlara CO₂ emisyonlarını ve diğer ilgili bilgilerin izlenmesi ve raporlanması için seçilen yöntemi belirten bir izleme planı sunar.

(2) Birinci fıkra'ya bakılmaksızın, 31/8/2017 sonrasında ilk kez bu Yönetmelik kapsamına girecek olan gemiler için, şirket, fazla gecikmeden ve geminin ülkemiz yetki alanları

içindeki bir limana ilk kez uğramasından en fazla iki ay sonra doğrulayıcı kuruluşa bir izleme planı sunar.

(3) İzleme planı, ilgili geminin izlenme yönteminin eksiksiz ve şeffaf dokümantasyonunu ve asgari düzeyde aşağıdaki unsurları içerir:

a) Geminin adı, IMO tanımlama numarası, sicil limanı veya ana limanı ve armatörün adını içeren gemi tanımlama bilgileri ve geminin türü;

b) Şirketin adı ve adresi, irtibat kişinin telefonu ve e-posta bilgileri;

c) Gemideki CO₂ emisyonu üreten kaynaklar: ana makineler, yardımcı makineler, gaz türbinleri ve asal inert gaz jeneratörleri ile kullanılan yakıt türleri;

ç) Raporlama döneminde CO₂ emisyonu kaynaklarının listesini güncellemek için kullanılan prosedürler, sistemler ve sorumlulukların açıklaması;

d) Seferler listesinin eksiksizliğini takip etmek için kullanılan prosedürlerin açıklaması;

e) Geminin yakıt tüketimini izlemek için kullanılan ve asgari aşağıdaki hususları kapsayan prosedürler:

1) Her bir CO₂ emisyonu kaynağının yakıt tüketimini hesaplamak için Ek 1'de belirtilen yöntemler arasından seçilen yöntem ve ilgili durumlarda, kullanılan ölçme ekipmanının açıklaması,

2) Yakıt ikmalinin ve tanklardaki yakıtın ölçülmesi için kullanılan prosedürler, kullanılan ölçme ekipmanının açıklaması ve ilgili durumlarda, ölçümlere ait bilgilerin kaydedilmesi, düzeltilmesi, iletilmesi ve saklanmasına ilişkin prosedürler,

3) İlgili durumlarda, yoğunluğun belirlenmesi için seçilen yöntem,

4) Ulusal mevzuata, müşteri sözleşmelerine veya yakıt tedariki doğruluk standartlarına atıfta bulunularak, yakıt ölçümlerinin toplam belirsizliğinin işbu Yönetmelikteki gerekliliklerle tutarlı olmasını sağlayan bir prosedür.

f) Her yakıt tipi için kullanılan tek emisyon faktörleri veya alternatif yakıtlarda, emisyon faktörlerini belirlemek için kullanılan metodolojiler, örneklendirme metodolojisi, analiz yöntemi ve kullanılan laboratuvarların, varsa ISO 17025 akreditasyonu ile birlikte açıklaması;

g) Her sefer için faaliyet verilerinin belirlenmesinde kullanılan prosedürlerin, aşağıdakiler de dâhil olmak üzere, açıklaması:

1) Mesafeyi belirlemek ve kaydetmek için kullanılan prosedürler, şartlar ve veri kaynakları,

2) İlgili durumlarda, taşınan yükün ve yolcu sayısının belirlenmesi ve kaydedilmesi için kullanılan prosedürler, şartlar, formüller ve veri kaynakları,

3) Kalkış limanı ve varış limanı arasındaki denizde geçirilen zamanın belirlenmesinde ve kaydedilmesinde kullanılan prosedürler, şartlar, formüller ve veri kaynakları;

ğ) Veri açıklarını kapatmak için kullanılan karşılaştırılabilir verilerin belirlenmesinde kullanılacak yöntemin açıklaması;

ı) Revizyon geçmişinin tüm detaylarını kaydedecek bir revizyon kayıt evrakı.

(4) İzleme planı ayrıca, geminin buz sınıfı hakkındaki bilgileri ve/veya buzda seyrederken alınan mesafe ve denizde geçirilen zamanın belirlenmesi ve kaydedilmesi için kullanılacak prosedürler, şartlar, formüller ve veri kaynaklarını da kapsayabilir.

(5) Şirketler, şablonlar temel alınarak oluşturulan standartlaştırılmış izleme planlarını kullanacaktır. Bu şablonlar, bunların tek tip uygulanması için gereken teknik kurallar da dâhil olmak üzere Bakanlık tarafından belirlenir.

İzleme planı değişiklikleri

MADDE 8 – (1) Şirketler, bir geminin izleme planının geminin niteliğini ve işlevini yansıtmıy yansıtmadığını ve izleme metodolojisinin geliştirilip geliştirilemeyeceğini düzenli bir şekilde, en az yılda bir kere kontrol eder.

(2) Şirketler aşağıdaki durumlardan birinin gerçekleşmesi halinde izleme planında değişiklik yapar.

(a) Bir şirket değişikliği söz konusu olduğunda;

(b) İzleme planına henüz dahil edilmeyen yeni yakıtların kullanılmasından veya yeni emisyon kaynaklarının kullanılmasından dolayı yeni CO₂ emisyonlarının ortaya çıktığı durumlarda;

(c) Yeni ölçüm ekipmanı tiplerinin, yeni örnekleme yöntemlerinin veya analiz yöntemlerinin kullanılmasından dolayı veya CO₂ emisyonlarının doğru belirlenmesini etkileyecek diğer nedenlerden dolayı mevcut verilerde değişiklik olduğunda;

(ç) uygulanan izleme yöntemi sonucu ortaya çıkan verilerin yanlış olması durumunda;

(d) izleme planının herhangi bir kısmının bu Yönetmelik gerekliliklerine uygun olmadığı anlaşıldığında ve şirketin 14 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca bu planda değişiklik yapması gerektiğinde.

(3) Şirketler, izleme planıyla ilgili değişiklik tekliflerini gecikmeksizin doğrulayıcı kuruluşlara bildirir.

(4) Bu maddenin, ikinci fıkrasının, (b), (c) ve (ç) bentleri kapsamındaki izleme planıyla ilgili değişiklikler, 14 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca doğrulayıcı kuruluş tarafından değerlendirilmeye tabi tutulur. Değerlendirmenin akabinde, doğrulayıcı kuruluş, şirketi değişikliklerin uygun olup olmadığı konusunda bilgilendirir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

CO₂ Emisyonlarının ve Diğer İlgili Bilgilerin İzlenmesi

Bir raporlama dönemi içindeki izleme faaliyetleri

MADDE 9 – 1/1/2018 itibariyle, şirketler 14 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca değerlendirilen izleme planını temel alarak, CO₂ emisyonlarını belirlerken Ek-1 Bölüm B’de belirtilen yöntemlerden uygun olanını uygulayarak ve Ek-1 Bölüm A uyarınca CO₂ emisyonlarını hesaplayarak, yıllık bazda her geminin yaptığı sefer başı CO₂ emisyonlarını izler.

Sefer Başı İzleme

MADDE 10 – (1) 14 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca değerlendirilen izleme planı baz alınarak, ülkemizdeki bir limana gelen veya limandan ayrılan her gemi için ve limana veya limandan yapılan her sefer için şirketler, Ek-1 Bölüm A ve Ek-2 Bölüm A gereğince aşağıdaki parametreleri izler:

- (a) Kalkış ve varış tarihi ile saati de dâhil olmak üzere kalkış limanı ve varış limanı;
- (b) Toplamda harcanan her yakıt türünün miktarı ve emisyon faktörü;
- (c) Yayılan CO₂;
- (ç) Alınan mesafe;
- (d) Denizde geçirilen zaman;
- (e) Taşınan yük;
- (f) Taşımacılık işi.

(2) Bir şirket, aşağıdaki koşulların gerçekleşmesi halinde, bu maddenin birinci fıkrasında sözü edilen bilgileri sefer başı izleme yükümlülüğünden muaf olur:

(a) Raporlama dönemi boyunca geminin tüm seferleri ülkemiz limanlarında başlarsa veya biterse ve

(b) Gemi, tarifesine göre, raporlama dönemi boyunca 300'ün üzerinde sefer gerçekleştirirse.

(c) Günü birlik tarifeli sefer yapan gemiler.

Yıllık Bazda İzleme

MADDE 11 – (1) 14 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca değerlendirilen izleme planını baz alarak şirketler, her gemi ve her takvim yılı için, Ek-1 Bölüm A ve Ek-2 Bölüm B gereğince aşağıdaki parametreleri izler:

(a) Toplamda harcanan her yakıt türünün miktarı ve emisyon faktörü;

(b) Bu Yönetmelik kapsamında yayılan toplam CO₂;

(c) Ülkemiz limanlarından yapılan tüm gemi seferlerinden yayılan toplam CO₂ emisyonu;

(ç) Ülkemiz limanlarına yapılan tüm seferlerden yayılan toplam CO₂ emisyonu;

(d) Ülkemiz limanlarına demirleyen gemilerden açığa çıkan CO₂ emisyonu;

(e) Alınan toplam mesafe;

(f) Denizde geçirilen toplam zaman;

(g) Toplam taşımacılık işi;

(ğ) Ortalama enerji verimliliği.

(2) Şirketler ayrıca, izleme planında tanımlanan kriterlerden farklılaşan harcanan yakıtı ve yayılan CO₂'yi de izleyebilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Raporlama

Emisyon raporunun içeriği

MADDE 12 – (1) 2019'dan itibaren, her yıl 30 Nisan'da şirketler sorumlulukları altındaki her geminin tüm raporlama dönemi için CO₂ emisyonları ve diğer ilgili bilgilere ilişkin bir emisyon raporu hazırlayıp, 14 üncü madde uyarınca bir doğrulayıcı kuruluş tarafından kabul edilebilir olduğu doğrulandıktan sonra, Bakanlığa ve ilgili bayrak Devletlerinin mercilerine sunar.

(2) Şirket değişikliği söz konusu olduğunda, yeni şirket, sorumluluğu altındaki her geminin, sorumluluğunu üstlendiği ilgili geminin tüm raporlama dönemi boyunca bu Yönetmelik gerekliliklerine uyduğundan emin olur.

(3) Şirketlerin emisyon raporu şu bilgileri içerir:

(a) Aşağıdaki bilgiler dâhil olmak üzere, gemiyi ve şirketi tanımlayan veriler:

1) Geminin adı,

2) IMO tanımlama numarası,

3) Sicil limanı ve bağlama limanı,

4) İzleme planına dâhil edildiye, geminin buz sınıfı,

5) Geminin teknik verimliliği (ilgili durumlarda, IMO Karar MEPC.21 5 (63) uyarınca, Enerji Verimliliği Dizayn İndeksi (EEDI) veya Tahmin Edilen İndeks Değeri (EIV)),

6) Armatörün adı,

7) Armatörün adresi ve faaliyet merkezi,

- 8) Şirketin adı (armatör değilse),
- 9) Şirketin adresi (armatör değilse) ve faaliyet merkezi,
- 10) İrtibat kişisi adresi, telefonu ve e-posta bilgileri;
- (b) Emisyon raporunu değerlendiren doğrulayıcı kuruluşun kimliği;
- (c) Kullanılan izleme yöntemi bilgileri ve ilgili belirsizlik düzeyi;
- (ç) 11 inci madde uyarınca parametrelerin yıllık bazda izlenmesinin sonuçları.

Emisyon raporunun formatı

MADDE 13 – (1) Emisyon raporu, elektronik şablonlar dâhil olmak üzere, otomatik sistemler ve veri alışverişi formatları kullanılarak sunulur.

(2) Bakanlık, uygulama kararları ile elektronik şablonlar dâhil olmak üzere veri alışverişi formatlarını oluşturan teknik kuralları belirler.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Doğrulama ve Akreditasyon

Doğrulama faaliyetleri ve doğrulama raporunun kapsamı

MADDE 14 - (1) Doğrulayıcı kuruluş, izleme planının 7 nci ve 8 inci maddesinde belirtilen gerekliliklere uygunluğunu değerlendirir. Doğrulayıcı kuruluşun değerlendirmesi sonucu bu gerekliliklerle uyumsuzluk olduğu tespit edilirse, ilgili şirket buna göre izleme planını revize eder ve revize edilen planının raporlama dönemi başlamadan önce doğrulayıcı kuruluş tarafından son kez değerlendirilmesi için sunar. Şirket, bu revizyonları sunmak için gereken süre üzerinde doğrulayıcı kuruluşla anlaşır. Belirlenen süre hiçbir koşulda raporlama dönemi başlangıcını aşmaz.

(2) Doğrulayıcı kuruluş, emisyon raporunun 9 uncu ve 13 üncü maddesinde belirtilen gerekliliklere uygunluğunu değerlendirir.

Doğrulayıcı kuruluş özellikle, emisyon raporunda belirtilen CO₂ emisyonlarının ve diğer ilgili bilgilerin 9, 10 ve 11 inci maddeleri ile izleme planına uygun olarak belirlenip belirlenmediğini değerlendirir.

(3) Doğrulama değerlendirmesi, doğrulayıcı kuruluş tarafından emisyon raporunda yanıltıcı beyan bulunmadığına dair makul güvenceyle sonuçlanırsa, doğrulayıcı kuruluş, emisyon raporunun başarılı bir şekilde doğrulandığını belirten bir doğrulama raporu düzenler. Doğrulama raporu, doğrulayıcı kuruluş tarafından yürütülen işle ilgili tüm konuları kapsar.

(4) Doğrulama değerlendirmesi, doğrulayıcı kuruluş tarafından emisyon raporunun yanlış ifadeler veya bu Yönetmelik gerekliliklerine uygunsuzluklar içerdiği şeklinde sonuçlanırsa, doğrulayıcı kuruluş bunlarla ilgili şirketi vakitlice bilgilendirir. Buna göre şirket, doğrulama sürecinin zamanında tamamlanması için yanlış ifadeleri veya uygunsuzlukları düzeltir ve doğrulayıcı kuruluşa, revize edilen emisyon raporu ile tespit edilen uygunsuzlukların düzeltilmesi için gereken diğer bilgileri sunar. Doğrulama raporunda doğrulayıcı kuruluş, doğrulama değerlendirmesi sırasında tespit edilen yanlış ifadelerin veya uygunsuzlukların şirket tarafından düzeltilip düzeltilmediğini belirtir. Bildirilen yanlış ifadeler veya uygunsuzlukların düzeltilmemesi ve tek tek ya da birlikte yanıltıcı beyanlara yol açması halinde, doğrulayıcı kuruluş, emisyon raporunun bu Yönetmeliğe uygun olmadığını belirten bir doğrulama raporu düzenler ve uygunsuzluğu Bakanlığa bildirir.

Doğrulayıcı kuruluşlar için genel yükümlülükler ve ilkeler

MADDE 15 - (1) Doğrulayıcı kuruluş, bir gemi şirketi veya işletmecisinden bağımsızdır ve bu Yönetmelik gereği talep edilen faaliyetleri kamu yararına yürütür. Bu amaçla, ne doğrulayıcı kuruluş ne de aynı tüzel kişinin herhangi bir parçası, bir şirket veya gemi işletmecisi veya bir şirket sahibi olmaz veya bunlar bünyesinde yer almaz ve doğrulayıcı kuruluş, şirketle bağımsızlığını ve tarafsızlığını etkileyecek ilişkilerden kaçınır.

(2) Doğrulayıcı kuruluş, emisyon raporunun doğrulanmasını ve şirket tarafından uygulanan izleme prosedürlerini değerlendirirken, izleme sistemlerinin, raporlanan verilerin ve CO₂ emisyonlarıyla ilgili bilgilerin güvenilirliğini ve doğruluğunu, özellikle şunları dikkate alarak inceler:

- (a) Seferlere yüklenen yakıt tüketimi;
- (b) Raporlanan yakıt tüketimi verileri ve ilgili ölçümler ile hesaplamalar;
- (c) Emisyon faktörlerinin seçimi ve kullanılması;
- (ç) Toplam CO₂ emisyonunun belirlenmesini sağlayan hesaplamalar;
- (d) Enerji verimliliğinin belirlenmesini sağlayan hesaplamalar.

(3) Doğrulayıcı kuruluş, güvenilir veri ve bilgilerin CO₂ emisyonlarının makul bir belirlilik düzeyiyle tespit edilmesine olanak tanınması ve aşağıdaki koşulların sağlanması halinde, yalnızca 13 üncü madde uyarınca sunulan emisyon raporlarını değerlendirir:

- (a) Raporlanan verilerin, kurulu motor gücü gibi gemi özellikleri ve gemi izleme verilerine dayanan tahmin verileriyle tutarlı olması.
- (b) Raporlanan verilerin, her gemi için yıllık satın alınan toplam yakıt miktarı ile seferler sırasında harcanan toplam yakıt miktarı karşılaştırıldığında tutarsız olmaması.
- (c) Veri toplama işleminin ilgili kurallar gereğince gerçekleştirilmesi.
- (ç) Geminin ilgili kayıtlarının eksiksiz ve tutarlı olması.

Doğrulama prosedürleri

MADDE 16- (1) Doğrulayıcı kuruluş, kurulu motor gücü gibi gemi özellikleri ve gemi izleme verilerine dayanan tahmin verileriyle raporlanan CO₂ emisyonlarını karşılaştırarak, izleme ve raporlama ile ilgili olası riskleri belirler. Ciddi sapmalar bulunduğu durumda, doğrulayıcı kuruluş daha detaylı incelemeler yürütür.

(2) Doğrulayıcı kuruluş, kullanılan tüm metodolojileri ve veri kaynaklarını inceleyerek farklı hesaplama adımlarıyla ilgili olası riskleri belirler.

(3) Doğrulayıcı kuruluş, kullanılan izleme yöntemlerinin doğruluğuyla ilgili belirsizlik düzeyini azaltmak için şirket tarafından uygulanan etkili risk kontrolü yöntemlerini göz önünde bulundurur.

(4) Şirket, doğrulayıcı kuruluşa, doğrulama prosedürlerini yürütmesi için ek bilgiler sağlar. Doğrulayıcı kuruluş, raporlanan veri ve bilgilerin güvenilirliğini belirlemek için doğrulama sürecinde rastgele kontrollerde bulunur.

Doğrulayıcı kuruluşların akreditasyonu

MADDE 17 – (1) İzleme planlarını ve emisyonlarını değerlendiren ve bu Yönetmelikte söz edilen doğrulama raporlarını ve uygunluk belgelerini düzenleyen doğrulayıcı kuruluşlar, ulusal bir akreditasyon kuruluşu tarafından bu Yönetmelik kapsamındaki faaliyetler için akredite edilir.

(2) Bu Yönetmelikte, doğrulayıcı kuruluşların akredite edilmesine ilişkin spesifik hükümler bulunmaması halinde, (AT) 765/2008 sayılı ilgili Yönetmelik hükümleri geçerli olur.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Bilgilerin Uygunluğu ve Yayınlanması

Uygunluk belgesi

MADDE 18- (1) Emisyon raporunun, 12 ve 16 ncı maddelerinde ve Ek-1 ve 2'de belirlenen gereklilikleri yerine getirmesi halinde, doğrulayıcı kuruluş, ilgili gemi için doğrulama raporuna dayanarak bir uygunluk belgesi düzenler.

(2) Uygunluk belgesi aşağıdaki bilgileri içerir:

(a) Geminin tanımı (ad, IMO tanımlama numarası ve sicil limanı veya ana liman);

(b) Armatörün adı, adresi ve faaliyet merkezi;

(c) Doğrulayıcı kuruluşun tanımı;

(ç) Uygunluk belgesinin düzenlenme tarihi, geçerlilik süresi ve karşılık geldiği raporlama dönemi.

(3) Uygunluk belgeleri raporlama dönemi bittikten sonraki 18 ay için geçerli olur.

(4) Doğrulayıcı kuruluş, Bakanlığı veya yetkilendirdiği klas kuruluşunu gecikme olmaksızın uygunluk belgesi düzenlenmesine ilişkin bilgilendirir. Doğrulayıcı kuruluş, ikinci fıkrada sözü edilen bilgileri, elektronik şablonlar dâhil olmak üzere otomatik sistemler ve veri alışverişi formatlarını kullanarak iletir.

(5) Bakanlık, uygulama kararları ile elektronik şablonlar dâhil olmak üzere veri alışverişi formatları için teknik kuralları belirler.

Gemide geçerli bir uygunluk belgesi taşıma yükümlülüğü

MADDE 19 - (1) Bir raporlama döneminin bitimini takip eden yılın 30 Haziran tarihi itibariyle, ülkemiz limanlarına gelen veya limanlarından ayrılan ve söz konusu raporlama dönemi boyunca sefer yapan gemiler geçerli bir uygunluk belgesi bulundurur.

İzleme ve raporlama gerekliliklerine ve denetimlerine uygunluk

MADDE 20 - (1) 22 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca yayımlanan bilgilere dayanılarak, Türk bayrağı taşıyan gemilerin 9 ile 13 üncü maddeler arasında belirtilen izleme ve raporlama gerekliliklerine uygunluğunu sağlayacak gerekli tüm önlemler alınır. Uygunluk belgesinin ilgili gemi için, 18 inci maddenin dördüncü fıkrası uyarınca, bu uygunluğun kanıtı olarak düzenlendiği dikkate alınır.

(2) Ülkemiz limanlarında bulunan gemilerin liman devleti denetimlerinde gemide geçerli bir uygunluk belgesinin bulundurulup bulundurulmadığı kontrol edilir.

Cezalar, bilgi alışverişi ve ihraç emri

MADDE 21- (1) Bu Yönetmeliğin,

a) 10 uncu maddesinin birinci fıkrası uyarınca izleme yükümlülüklerine uymayan veya eksik uyan şirketlere sefer başına 10.000 TL,

b) 11 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca izleme yükümlülüklerine uymayan veya eksik uyan şirketlere gemi başına 50.000 TL,

c) 12 nci maddesinin birinci fıkrasında belirlenen raporlama yükümlülüklerine uymayan şirketlere gemi başına 50.000 TL,

ç) 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen emisyon raporu içeriklerinin eksik olması halinde, her bir eksiklik için rapor tutan şirkete 1.000 TL,

d) 13 üncü maddesinde belirlenen formata aykırı rapor sunan şirketlere 30.000 TL idari para cezası uygulanır.

(2) Art arda iki veya daha fazla raporlama dönemi boyunca izleme ve raporlama gerekliliklerine uymayan gemiler için yaptırımlar Bakanlıkça belirlenir.

(3) Bu Yönetmelik ile düzenlenen idarî yaptırım kararları merkez teşkilatında İdare, taşra teşkilatında Liman Başkanlıklarınca verilir.

(4) İdari yaptırımların uygulanmasına ilişkin diğer hususlarda 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununda yer alan esaslar dikkate alınır.

(5) Bu madde kapsamında belirtilen meblağlar her yıl 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca tespit ve ilan olunan yeniden değerlendirme oranında artırılır.

Bilgilerin ve raporun yayınlanması

MADDE 22-(1) Bakanlık, , 12 nci madde uyarınca raporlanan CO₂ emisyonu bilgilerini ve bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen bilgileri kamuya yayınlama hakkına sahiptir.

(2) Bakanlığın halka açıklayacağı bilgiler aşağıdakileri kapsar:

(a) Geminin tanımı (ad, IMO tanımlama numarası ve kayıtlı olduğu liman veya ana limanı);

(b) Geminin teknik verimliliği (ilgili durumlarda EEDI veya EIV);

(c) Yıllık CO₂ emisyonu;

(ç) Seferlerin yıllık toplam yakıt tüketimi;

(d) Seferlerde alınan mesafe başı yıllık ortalama yakıt tüketimi ve CO₂ emisyonu;

(e) Seferlerde alınan mesafe ve taşınan yük başı yıllık ortalama yakıt tüketimi ve CO₂ emisyonu;

(f) Seferlerde denizde geçirilen yıllık toplam zaman;

(g) İzleme için uygulanan yöntem;

(ğ) Uygunluk belgesinin düzenlenme tarihi ve son geçerlilik tarihi;

(h) Emisyon raporunu değerlendiren doğrulayıcının kimliği;

(ı) 11 inci madde uyarınca gönüllük esasına göre izlenen ve raporlanan diğer bilgiler.

(3) Özel şartlardan dolayı, ikinci fıkrada kapsamında toplanan, CO₂ emisyonları ile ilgisi olmayan ve ifşasında kamu yararına baskın gelen bir yasal ekonomik çıkar olarak korunmayı hak eden ticari çıkarların korunmasını önemli ölçüde sekteye uğratan bir toplu veri kategorisinin ifşası durumunda, bu özel veriler için, bahsedilen çıkarın korunmasını sağlamak amacıyla, şirketin talebi üzerine, farklı düzeyde bir toplama işlemi uygulanır. Farklı düzeyde veri toplamanın mümkün olmadığı durumlarda, Bakanlık söz konusu verileri kamuya açıklamaz.

BEŞİNCİ KISIM

Uluslararası İşbirliği

Uluslararası İşbirliği

(1) Deniz taşımacılığında kaynaklanan sera gazı emisyonlarının azaltılması için bir küresel izleme, raporlama ve doğrulama sistemi üzerinde uluslararası bir anlaşmaya varılması

halinde, Bakanlık bu Yönetmeliği inceler ve uygun olması durumunda, söz konusu uluslararası anlaşmayla uyum sağlanması açısından bu Yönetmelikte değişiklik yapar.

YEDİNCİ KISIM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Yürürlük

MADDE 26 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 27 – Bu Yönetmelik hükümlerini Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı yürütür.

CO₂ Emisyonlarını İzleme Yöntemleri**A. CO₂ Emisyonlarının Hesaplanması (10 uncu Madde)**

1. CO₂ emisyonlarının hesaplanması için şirketler şu formülü uygulayacaktır:
Yakıt tüketimi × emisyon faktörü
2. Yakıt tüketimi, ana makineler, yardımcı makineler, gaz türbinleri, kazanlar ve inert gaz jeneratörleri tarafından tüketilen yakıtı içerecektir.
3. Limanlardaki gemilerin yakıt tüketimi ayrıca hesaplanacaktır.
4. Prensip olarak, şirket Yakıt İkmali Bildirim Formunda (BDN) belirtilen yakıt niteliğine ilişkin verileri kullanmaya karar vermediği takdirde, varsayılan emisyon faktörü değerleri göz önünde bulundurulacak ve bunlar, sülfür emisyonlarının geçerli kriterlere uygunluğun gösterilmesi için kullanılacaktır.
5. Emisyon faktörleri için belirlenen varsayılan değerler, Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli'nin (IPCC) mevcut olan son değerlerini baz alacaktır. Bu değerlere, (AB) 601/2012 sayılı Komisyon Yönetmeliği Ek VI'dan ulaşılabilir.
6. Biyoyakıtlar ve fosil olmayan alternatif yakıtlar için uygun emisyon faktörleri uygulanacaktır.

B. CO₂ Emisyonlarını Belirleme Yöntemleri

1. Şirket izleme planında, sorumluluğunu üstlendiği her geminin yakıt tüketimini hesaplamak için hangi izleme yönteminin kullanılacağını belirleyecek ve yöntem seçildiğinde, tutarlı bir şekilde uygulandığından emin olacaktır.
2. Her sefer için tüketilen gerçek yakıt kullanılacak ve aşağıdaki yöntemlerden biri kullanılarak hesaplanacaktır:
 - (a) Yakıt İkmali Bildirim Formu (BDN) ve yakıt tanklarının periyodik stok sayımı;
 - (b) Gemide yakıt tankının izlenmesi;
 - (c) Geçerli yanma işlemleri için akış ölçme;
 - (d) Doğrudan CO₂ emisyonlarının ölçülmesi.
3. Bu yöntemlerin herhangi bir kombinasyonu, ölçümün genel doğruluğunu artıracaksa doğrulayıcı tarafından değerlendirildikten sonra kullanılabilir.

(a) Yöntem A: BDN ve yakıt tanklarının periyodik stok sayımı

Bu yöntem, BDN'de tanımlanan yakıt niteliğinin ve türünün tank okumaları baz alınarak belirlenen yakıt tanklarının periyodik stok sayımının birleştirilmesine dayanır. Dönem başındaki yakıt, artı ikmaller, eksi dönem sonundaki mevcut yakıt ve dönem başı ve sonu arasında harcanan yakıt, dönem boyu tüketilen toplam yakıtı oluşturur.

Dönem, iki uğrak limanı arasında veya bir limanda geçen zaman anlamına gelir. Bir dönem boyu kullanılan yakıt için, yakıt türünün ve sülfür içeriğinin belirtilmesi gerekir.

Bu yöntem, gemide BDN bulunmadığında, özellikle yükün yakıt olarak kullanıldığı, örneğin sıvılaştırılmış doğal gazın (LNG) buharlaşması gibi durumlarda kullanılmayacaktır.

Mevcut MARPOL Ek VI yönetmelikleri kapsamında, BDN zorunlu olup yakıt ikmalinden sonra üç yıl süreyle gemide saklanacak ve hazır bulundurulacaktır. Gemideki yakıt tanklarının periyodik stok sayımı yakıt tankı okumalarına dayanır. Yakıt tankı okuması sırasında hacmin belirlenmesi için her yakıt tankı ile ilgili tank tablosu kullanılır. BDN ile ilişkili belirsizlik, izleme planında belirtilecektir. Yakıt tankı okumaları, otomatik sistemler, derinlik ölçümleri ve iskandiller gibi uygun yöntemlerle yapılacaktır. Tankın derinlik ölçümü yöntemi ve ilgili belirsizlik izleme planında belirtilecektir.

Doldurulan yakıt miktarı veya tanklarda kalan yakıt miktarı hacim birimlerinde belirlenip litre ile ifade edildiğinde, şirket gerçek yoğunluk değerlerini kullanarak bu miktarı hacimden kütleyle dönüştürecektir. Şirket, aşağıdaki yöntemlerden birini kullanarak gerçek yoğunluğu belirleyecektir:

- (a) Gemideki ölçme sistemleri;
- (b) Yakıt tedarikçisi tarafından yakıt dolumu sırasında ölçülen ve yakıt faturasına ya da BDN'ye kaydedilen yoğunluk.

Gerçek yoğunluk kg/l olarak ifade edilecek ve spesifik bir ölçüm için uygulanabilir sıcaklığa göre belirlenecektir. Gerçek yoğunluk değerlerinin mevcut olmadığı durumlarda, doğrulayıcı tarafından değerlendirildikten sonra, ilgili yakıt türü için standart bir yoğunluk faktörü uygulanacaktır.

(b) Yöntem B: Gemide yakıt tankının izlenmesi

Bu yöntem, gemideki tüm yakıt tanklarının yakıt tankı okumalarına dayanır. Tank okumaları günlük olarak gemi denizdeyken veya gemi her yakıt ikmali yaptığında ya da yakıt harcadığında yapılır. İki okuma arasındaki yakıt tankı seviyesinin toplu varyasyonları dönem boyunca tüketilen yakıtı oluşturur.

Dönem, iki uğrak limanı arasında veya bir limanda geçen zaman anlamına gelir. Bir dönem boyu kullanılan yakıt için, yakıt türünün ve sülfür içeriğinin belirtilmesi gerekir.

Yakıt tankı okumaları, otomatik sistemler, derinlik ölçümleri ve iskandiller gibi uygun yöntemlerle yapılacaktır. Tankın derinlik ölçümü yöntemi ve ilgili belirsizlik izleme planında belirtilecektir.

Doldurulan yakıt miktarı veya tanklarda kalan yakıt miktarı hacim birimlerinde belirlenip litre ile ifade edildiğinde, şirket gerçek yoğunluk değerlerini kullanarak bu miktarı hacimden kütleyle dönüştürecektir. Şirket, aşağıdaki yöntemlerden birini kullanarak gerçek yoğunluğu belirleyecektir:

- (a) Gemideki ölçme sistemleri;
- (b) Yakıt tedarikçisi tarafından yakıt dolumu sırasında ölçülen ve yakıt faturasına ya da BDN'ye kaydedilen yoğunluk;
- (c) Varsa, akredite bir yakıt testi laboratuvarında yapılan test analizinde ölçülen yoğunluk. Gerçek yoğunluk kg/l olarak ifade edilecek ve spesifik bir ölçüm için uygulanabilir sıcaklığa göre belirlenecektir. Gerçek yoğunluk değerlerinin mevcut olmadığı durumlarda, doğrulayıcı

tarafından değerlendirildikten sonra, ilgili yakıt türü için standart bir yoğunluk faktörü uygulanacaktır.

(c) Yöntem C: Geçerli yanma işlemleri için akış ölçerler

Bu yöntem, gemide ölçülen yakıt akışlarına dayanır. İlgili CO₂ emisyonu kaynaklarıyla bağlantılı tüm akış ölçme verileri, belirli bir dönemdeki toplam yakıt tüketimini tespit etmek için birleştirilecektir.

Dönem, iki uğrak limanı arasında veya bir limanda geçen zaman anlamına gelir. Bir dönem boyu kullanılan yakıt için, yakıt türünün ve sülfür içeriğinin izlenmesi gerekir.

Uygulanan kalibrasyon yöntemleri ve kullanılan akış ölçümlerine ilişkin belirsizlik izleme planında belirtilecektir.

Tüketilen yakıt miktarı hacim birimlerinde belirlenip litre ile ifade edildiğinde, şirket gerçek yoğunluk değerlerini kullanarak bu miktarı hacimden kütleye dönüştürecektir. Şirket, aşağıdaki yöntemlerden birini kullanarak gerçek yoğunluğu belirleyecektir:

- (a) Gemideki ölçme sistemleri;
- (b) Yakıt tedarikçisi tarafından yakıt dolumu sırasında ölçülen ve yakıt faturasına ya da BDN'ye kaydedilen yoğunluk.

Gerçek yoğunluk kg/l olarak ifade edilecek ve spesifik bir ölçüm için uygulanabilir sıcaklığa göre belirlenecektir. Gerçek yoğunluk değerlerinin mevcut olmadığı durumlarda, doğrulayıcı tarafından değerlendirildikten sonra, ilgili yakıt türü için standart bir yoğunluk faktörü uygulanacaktır.

(d) Yöntem D: Doğrudan CO₂ emisyonlarının ölçülmesi

Doğrudan CO₂ emisyonu ölçümleri seferler ve bir Üye Devletin yetki sınırlarındaki limanlarda açığa çıkan CO₂ emisyonları için kullanılabilir. Yayılan CO₂, ana makineler, yardımcı makineler, gaz türbinleri, kazanlar ve inert gaz jeneratörleri tarafından yayılan karbondioksidi içerecektir. Raporlaması bu yönteme dayanan gemiler için yakıt tüketimi, ölçülen CO₂ emisyonları ve ilgili yakıtların uygulanabilir emisyon faktörü kullanılarak hesaplanacaktır.

Yöntem, egzoz gazının CO₂ konsantrasyonunun egzoz gazı akışıyla çarpılarak egzoz gazı bacalarındaki CO₂ emisyonu akışlarının belirlenmesine dayanır.

Uygulanan kalibrasyon yöntemleri ve kullanılan cihazlara ilişkin belirsizlik izleme planında belirtilecektir.

EK II

Diğer İlgili Bilgilerin İzlenmesi

A. Sefer Bazında İzleme (Madde 10)

1. Sefer bazında diğer ilgili bilgilerin izlenmesi için (10 uncu maddenin birinci fıkrası), şirket aşağıdaki kurallara uyar:

(a) Kalkış ve varış tarihi ile saati Greenwich Zamanı (GMT) kullanılarak değerlendirilir. Denizde geçirilen zaman, limandan kalkış ve limana varış bilgilerine dayanılarak hesaplanır ve demirleme buna dâhil edilmez;

(b) Alınan mesafe, kalkış limanı ile varış limanı arasındaki en düz rota mesafesi veya alınan gerçek mesafe olabilir. Kalkış limanı ile varış limanı arasındaki en düz rota mesafesinin kullanılması durumunda, alınan mesafenin ciddi düzeyde eksik tahmin edilmesini önlemek için ihtiyatlı bir düzeltme faktörü göz önünde bulundurulmalıdır. İzleme planı, hangi mesafe hesaplama yönteminin ve gerek varsa düzeltme faktörünün kullanıldığını belirtecektir. Alınan mesafe deniz mili ile ifade edilir;

(c) Taşıma işi alınan mesafe ile taşınan yük miktarının çarpılması sonucu belirlenir;

(d) Yolcu gemileri için, taşınan yükü ifade etmek için yolcu sayısı kullanılacaktır. Diğer tüm gemi kategorileri için, taşınan yük miktarı uygun olan şekilde, tonla veya yükün metre küpü ile ifade edilir;

(e) RO-RO gemileri için, taşınan yük, yük birimlerinin sayısı (kamyonlar, arabalar, vs.) veya ağırlıklarının varsayılan değerlerinin çarpılmasıyla elde edilen şerit metre olarak tanımlanır. Ro-ro gemileri tarafından taşınan yük, 'Taşıma hizmetlerinin (yük ve yolcu) enerji tüketimi ve sera gazı emisyonlarının hesaplanması ve beyan edilmesine yönelik metodoloji'yi kapsayan, Avrupa Standardizasyon Komitesi (CEN) EN 16258 (2012) standardı Ek B baz alınarak tanımlandıysa, söz konusu tanım bu Yönetmeliğe uygun olacaktır. Bu Yönetmeliğe göre, 'RO-RO gemisi' RO-RO yük taşıma birimlerinin taşınması için tasarlanmış veya ro-ro yük alanına sahip gemi anlamına gelir;

(f) Konteyner gemileri için, taşınan yük, yükün toplam ağırlığı olarak tonla veya ağırlığının varsayılan değerleriyle çarpılan 20 feet eşdeğer birimin (TEU) çarpılmasıyla elde edilen miktar olarak tanımlanır. Bir konteyner gemisi tarafından taşınan yük, Denizde Can Emniyeti Sözleşmesi (SOLAS Sözleşmesi) uyarınca geçerli IMO Yönergeleri ve belgeleri doğrultusunda tanımlanırsa, söz konusu tanım, bu Yönetmeliğe uygun olacaktır. Bu Yönetmeliğe göre, 'konteyner gemisi', konteynerlerin gemi ambarında veya güvertede taşınması için özel olarak tasarlanmış gemi anlamına gelir;

(g) Yolcu gemileri, RO-RO gemileri ve konteyner gemileri dışındaki kategoriler için taşınan yükün belirlenmesinde, ilgili durumlarda, taşınan yükün ağırlığı ve hacmi ile taşınan yolcu sayısı hesaba katılır. Bu kategoriler, diğerlerinin yanında, dökme yük gemileri, genel kargo gemileri, dondurulmuş kargo gemileri, araç taşıma gemileri ve kombine taşıyıcıları kapsar.

2. Birinci fıkra, (g) bendinin uygulanmasına yönelik gerekli tek tip koşulların sağlanması için, Bakanlık, bu yönetmelik ile söz konusu bentte belirtilen diğer gemi kategorilerinin her biri için uygulanabilecek parametreleri belirleyen teknik kuralları hayata geçirir. Bakanlık, 1. fıkranın (g) bendinde sözü edilen uygulanabilir parametreleri uygun olan hallerde, bu

yönetmelik ile değiştirebilir. İlgili olduğu yerde, Bakanlık, 6 ncı maddenin ikinci fıkrası uyarınca bu Ek'te yapılan değişiklikleri dikkate almak için de bahsedilen parametreleri gözden geçirebilir.

3. Birinci ve ikinci fıkrada sözü edilen kurallara uyarken, şirketler, geminin buz sınıfı ve buzda seyrine ilişkin özel bilgileri de dahil etmeyi tercih edebilirler.

B. Yıllık Bazda İzleme (Madde 11)

Yıllık bazda diğer ilgili bilgilerin izlenmesi için, şirket aşağıdaki kurallara uyar:

- 10 uncu madde kapsamında izlenecek değerler, verilerin sefer bazında ayrı ayrı toplanmasıyla belirlenir.
- Ortalama enerji verimliliği en az dört gösterge kullanılarak izlenir. Bunlar; her mesafe için yakıt tüketimi, her taşımacılık işi için harcanan yakıt, her mesafe için CO₂ emisyonu ve her taşımacılık işi için CO₂ emisyonudur ve aşağıda belirtilen şekilde hesaplanır:
- Her mesafe için yakıt tüketimi = yıllık toplam yakıt tüketimi/alınan toplam mesafe
- Her taşımacılık işi için yakıt tüketimi = yıllık toplam yakıt tüketimi/toplam taşımacılık işi
- Her mesafe için CO₂ emisyonu = yıllık toplam CO₂ emisyonu/toplam taşımacılık işi
- Her taşımacılık işi için CO₂ emisyonu = yıllık toplam CO₂ emisyonu/toplam taşımacılık işi.
- Bu kurallara uyarken, şirketler, geminin buz sınıfı ve buzda seyrine ilişkin özel bilgileri ve izleme planında tanımlanan diğer kriterler bazında farklılaşan harcanan yakıt ve yayılan CO₂ ile ilgili diğer bilgileri de dâhil etmeyi tercih edebilirler.

EK III

16 ve 17 nci Maddelerde Belirtilen Devredilen Kararlarda Dikkate Alınacak Unsurlar

A. Doğrulama Prosedürleri

- Doğrulayıcı kuruluşların yetkinlikleri,
- Şirketler tarafından doğrulayıcı kuruluşlara sağlanacak belgeler,
- Doğrulayıcı kuruluşlar tarafından yürütülecek risk değerlendirmesi,
- İzleme planının uygunluk değerlendirmesi,
- Emisyon raporunun doğrulanması,
- Önemlilik seviyesi,
- Doğrulayıcı kuruluşların makul güvencesi,
- Yanlış beyanlar ve uygunsuzluklar,
- Doğrulama raporunun içeriği,
- Geliştirmeye yönelik tavsiyeler,
- Şirketler, doğrulayıcı kuruluşlar ve Bakanlık arasındaki iletişim.

B. Doğrulayıcı Kuruluşların Akreditasyonu

- Deniz taşımacılığı faaliyetleri için akreditasyonun nasıl talep edilebileceği,
- Doğrulayıcı kuruluşların akreditasyon sertifikası almak için ulusal akreditasyon kuruluşları tarafından nasıl değerlendirileceği,
- Akreditasyonun devamlılığını onaylamak için gereken gözetimi ulusal akreditasyon kuruluşlarının nasıl yürüteceği,
- Ulusal akreditasyon kuruluşlarının doğrulayıcı kuruluşlara deniz taşımacılığı faaliyetlerine yönelik akreditasyon sağlama konusunda yetkin olabilmeleri için gereken hususlar.